क्षीराभिधाच्छब्दविद्योपाध्यायात् संभृतश्रुतः ।
बुधैः सह ययौ वृद्धिं स जयापीडपण्डितः ॥ ४८८ ॥
भूपतिरात्मनः स्पर्द्धी चक्षमे न स कस्यचित् ।
आत्मनस्तु बुधैः स्पर्द्धी शुद्धधीर्वक्ष्वमन्यत ॥ ४८९ ॥
तावत् पण्डितशब्दोऽभूद्राजशब्दादपि प्रथुः ।
तैस्तैर्दोषैर्नतु ग्लानिं कालान्तरवदाययौ ॥ ४९० ॥
नृपतौ विद्वदायत्ते राज्यसाम्मुख्यकांक्षिभिः ।
गृहा बभूवुर्विदुषां व्याप्ताः सेवागतैर्नृपैः ॥ ४९१ ॥
समग्रहीत् तथा राजा सोऽन्विष्यन् निखिलान् बुधान् ।
विद्वद्दुर्भिक्षमभवद्ययान्यनृपमण्डले ॥ ४९२ ॥
अध्यक्षो भक्तशालायां शुक्रदत्तस्य मन्त्रिणः ।
विद्वत्तया यक्रियाख्यस्तेन स्वीकृत्य वर्द्धितः ॥ ४९३ ॥
विद्वान् दीनारलक्षेण प्रत्यहं कृतवेतनः ।
भट्टोऽभूदुद्भटस्तस्य भूमिभर्तुः सभापतिः ॥ ४९४ ॥
स दामोदरगुप्ताख्यं कुट्टिनीमतकारिणं ।
कविं कविं बलिरिव धुर्यं धीसचिवं व्यधात् ॥ ४९५ ॥
मनोरथः शङ्खदत्तश्चटकः सन्धिमांस्तथा ।
बभूवुः कवयस्तस्य वामनाद्याश्च मन्त्रिणः ॥ ४९६ ॥
सुस्वप्ने पश्चिमाशायां लक्षयन्नुदयं रवेः ।